

Załącznik do Uchwały Nr V/32/15
Rady Miasta i Gminy Czarniejewo
z dnia 25 lutego 2015 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61-815 Poznań

Skarżący: Wojewoda Wielkopolski
Al. Niepodległości 16/18
61-713 Poznań
reprezentowany przez radcę prawnego
Bożenę Grośty

Strona przeciwna: Rada Miasta i Gminy Czarniejewo
ul. Poznańska 8
62-250 Czarniejewo

ODPOWIEŹ NA SKARGĘ
na uchwałę Rady Miasta i Gminy Czarniejewo nr XLVI/328/14 z dnia 5 listopada 2014 r.
w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego
w Żydowie – działki ewidencyjne nr 404/14 i 404/16

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.), w imieniu Rady Miasta i Gminy Czarniejewo, przekazuję skargę Wojewody Wielkopolskiego z dnia 29 stycznia 2015 r., doręczoną w dniu 2 lutego 2015 r., wnosząc o oddalenie przedmiotowej skargi w całości.

Uzasadnienie

Uchwałą nr XLVI/328/14 z dnia 5 listopada 2014 r. Rada Miasta i Gminy Czarniejewo przyjęła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Żydowie, stanowiącego działki ewidencyjne nr 404/14 i 404/16 o łącznej powierzchni 0,2065 ha.

W dniu 14 listopada 2014 r. podjęta uchwała wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w celu oceny ich zgodności z przepisami prawa oraz publikacji. Uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z dnia 2 lutego 2015 r. pod pozycją 495.

W tym samym dniu do Rady Miasta i Gminy Czarniejewo wpłynęła skarga Wojewody Wielkopolskiego z dnia 29 stycznia 2015 r. (znak sprawy KN-I.0552.4.2015.7), w której Skarżący, wnosi o stwierdzenie nieważności zapisu § 8 ust. 1 pkt 15 zaskarżonej uchwały, zgodnie z którym na terenie oznaczonym symbolem „MN/U” dopuszcza się wydzielenie drogi wewnętrznej o minimalnej szerokości 6,0 m oraz zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca wskazuje, że dopuszczenie lokalizacji drogi wewnętrznej na innym terenie, bez wyodrębnienia na rysunku planu nienaruszalnych i jednoznacznie określonych linii rozgraniczających, w których droga taka winna się zawierać – stanowi naruszenie zasad sporządzenia planu w odniesieniu do przepisów art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 199), oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587). W konsekwencji przedmiotowe naruszenie skutkuje sprzecznością rysunku planu z tekstem planu.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 cyt. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym

przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Natomiast, zgodnie z § 4 pkt 1 cyt. rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu, ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów. Należy również podkreślić, że zgodnie z § 4 ust. 4 cyt. rozporządzenia, w zależności od specyfiki i zakresu ustaleń dotyczących przeznaczenia terenów oraz granic i linii regulacyjnych, dopuszcza się stosowanie na projekcie rysunku planu miejscowego uzupełniających i mieszanych oznaczeń barwnych i jednobarwnych oraz literowych i cyfrowych.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem strony skarżącej, że w tym konkretnym przypadku, teren lokalizacji drogi wewnętrznej powinien zostać wskazany w części graficznej planu jako odrębne wydzielenie. Dopuszczenie wydzielenia drogi wewnętrznej, o której mowa w § 8 ust. 1 pkt 15 zaskarżonej uchwały, nie jest podstawową funkcją terenu zabudowy mieszkaniowo-usługowej („MN/U”), lecz funkcją dopuszczoną czasowo – do momentu zapewnienia, określonej w planie (§ 12 pkt 1 lit. d uchwały), docelowej obsługi komunikacyjnej terenu „P”, poprzez drogę publiczną klasy dojazdowej „KD-D”. Wskazuje na to treść § 3 zaskarżonej uchwały, który określa przedmiot ustaleń planu. Przedmiotem ustaleń planu są tereny mieszkaniowo-usługowe – oznaczone na rysunku planu symbolem „MN/U”; tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów – symbol „P”; teren drogi publicznej klasy dojazdowej – symbol „KD-D”, których szczegółowe parametry i wskaźniki zabudowy oraz zasady zagospodarowania zostały określone w § 8 ust. 1 i 2 zaskarżonej uchwały.

W myśl § 8 ust. 1 pkt 15 zaskarżonej uchwały na terenie zabudowy mieszkaniowo-usługowej („MN/U”), dopuszczona została możliwość wydzielenia drogi wewnętrznej, za pośrednictwem której odbywać się będzie, czasowo, obsługa komunikacyjna terenu zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów („P”). Docelowo, zgodnie § 12 pkt 1 lit. d zaskarżonej uchwały, teren „P” ma być obsługiwany za pośrednictwem drogi publicznej klasy dojazdowej („KD-D”). Do czasu jej realizacji, dopuszczona została obsługa terenu „P” poprzez teren „MN/U” i z tej przyczyny przy określeniu zasad zagospodarowania terenu „MN/U” znalazł się zapis o dopuszczeniu wydzielenia drogi wewnętrznej. Treść tego przepisu ma na celu wyeliminowanie potencjalnych niejasności, które mogłyby się pojawić przy realizacji zapisów planu oraz wyeliminowanie stanu niepewności co do przyszłego przeznaczenia terenu oznaczonego symbolem „MN/U”. Jednocześnie wskazany zapis nie będzie powodował konfliktów przestrzennych związanych z użytkowaniem wyżej wymienionych terenów. W tym miejscu należy podzielić pogląd prezentowany przez Wojewodę Wielkopolskiego w Rozstrzygnięciu Nadzorczym z dnia 5 grudnia 2013 r. KN-I.4131.1.496.2013.5, zgodnie z którym: „Wykładnia art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jak i regulujących szczegółowo zakres projektu planu przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, odnoszących się do sposobu określania ustaleń w projekcie tekstu i rysunku planu miejscowego wskazuje, iż dopuszczalne jest - z punktu widzenia obowiązującego prawa - również takie określenie w planie miejscowym przeznaczenia terenów, które umożliwia realizację na tym samym terenie zadań o różnych funkcjach (różnym przeznaczeniu), pod warunkiem, że wzajemnie się one nie wykluczają i nie są ze sobą sprzeczne.”

Dalej, powołując się na Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba w Poznaniu z dnia 14 maja 2014 r., IV SA/Po 58/14: „Obowiązek zawarcia w planie zagadnień określonych w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 647 ze zm.) nie jest bezwzględny, gdyż musi ulegać dostosowaniu do warunków faktycznych panujących na obszarze objętym planem.”

Fakt, że na terenach przeznaczonych pod zabudowę, istnieje potrzeba wydzielenia ciągów komunikacyjnych, które nie tworzą systemów komunikacji, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 10 cyt. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a które umożliwiają dojazd i dojście do budynków lub innych obiektów budowlanych, istniejących lub planowanych na tych terenach, nie powinien budzić wątpliwości. Wytyczenie takich ciągów nie wymaga ustalenia szczegółowej lokalizacji na rysunku planu, bowiem ich przebieg uzależniony jest od późniejszego zagospodarowania terenu.

W świetle powyższego, wprowadzenie na rysunku planu odrębnego wydzielenia planistycznego dla drogi wewnętrznej, zgodnie z oznaczeniem graficznym i literowym, określonym w załączniku nr 1 do cyt. rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, uniemożliwiłoby w przyszłości zagospodarowanie tego terenu w zgodzie z podstawowym przeznaczeniem, tj. pod zabudowę mieszkaniową i usługową.

W tym stanie rzeczy należy wnosić o uznanie skargi za bezzasadną i jej oddalenie.

Załączniki:

- skarga Wojewody Wielkopolskiego z dnia 29 stycznia 2015 r. nr KN-1.0552.4.2015.7 wraz z załącznikami
- odpis odpowiedzi na skargę

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miasta i Gminy Czarniejewo

Jan Kulpiński